

Pierwsza książka z serii *Krwawy cień genocydu* miała uświadomić polskiej opinii publicznej, jak ważnym jest to, żeby wiedzieć i rozumieć, jak i dlaczego dochodzi do aktów ludobójstwa. Jej kolejna część – poświęcona pamięci i dyskursowi publicznemu oraz edukacji o ludobójstwach – ma nam pomóc zagłębić się w strategię dyskursu, polityki edukacyjne i modele zbiorowej pamięci o ofiarach ludobójstw. To przecież na bolesnych lekcjach przeszłości musimy uczyć się, jak kształtować naszą przyszłość, tak aby sama idea ludobójstwa stała się niemożliwa do wyobrażenia.

Ze wstępu
prof. Philipa Zimbardo

Jest to ważna książka z co najmniej kilku powodów. [...] Ze względu na poruszaną w niej istotną publicznie tematykę dotyczącą zbrodni ludobójstwa (ludobójstw), sposobów jej pamiętania (i upamiętniania) w politykach historycznych (politykach pamięci) państw oraz utrwalania wiedzy o niej w systemie edukacji szkolnej. [...] publikacja nie jest prostym zbiorem, złożonych artykułów autorów zaproszonych do niej. Jest porządnie przemyślana i dobrze skomponowana.

Z recenzji wydawniczej
dr. hab. Sławomira Łodzińskiego, prof. UW

Recenzowana książka zawiera wiele informacji o tragicznych wydarzeniach w skali świata, posiada ponadto walory dydaktyczne, można ją zatem z pełnym przekonaniem rekomendować.

Z recenzji wydawniczej
dr hab. Ewy Waszkiewicz

Ludobójstwa — pamięć, dyskurs, edukacja

KRWAWY CIEŃ GENOCYDU

CZEŚĆ DRUGA

KRWAWY CIEŃ GENOCYDU

Ludobójstwa
pamięć, dyskurs,
edukacja

CZEŚĆ DRUGA

redakcja naukowa
Beata Machul-Telus
Urszula Markowska-Manista
Lech M. Nijakowski